

havde jo været, at man havde forsøgt at give den lidt tidligere i sagsforløbet.

Så mit spørgsmål er: Har ministeren nogen fornemmelse af, hvor lang tid der går, inden det bliver afklaret; i hvilket omfang der kan gives aktindsigt? Har man f.eks. givet de to forlag en svarfrist, eller er det meget åbent, om de i det hele taget skal melde tilbage?

Margrete Auken (SF):

Ja, nu drejer det sig jo om et værk, som man forudsætter, at ikke bare alle kirker skal bruge, men også et, der er indkøbt i mange hjem. Vi har den gamle koralbog, og jeg har så fået den nye, det er en ordentlig klods. Jeg er glad for, at jeg ikke skal betale den også, for den er dyr, vil jeg sige; den er meget dyr. Den ser flot ud, men der er meget blankt papir i den osv. Jeg kan ikke vurdere det, så jeg har sat vores lokale spillemand til at gå efter, om der skulle være problemer med den, det kan jeg jo ikke afgøre. Noderne ser for mig rigtige ud.

Men jeg synes, at både pris og format er et handicap ved den her udgivelse, og derfor kunne det være meget godt at få indsigt i, om det er forhold, der er klumsede, eller om det faktisk skyldes, at det ikke kunne produceres billigere, eller hvad det er for nogle ting, der har gjort sig gældende. Det kan jo godt oplyses, selv om man ikke har de faktiske forhold.

Har der været nogle forkerte gange med hensyn til, hvordan tingene er blevet forelagt for forlaget osv., så synes jeg, det kunne være godt, om vi kunne få det oplyst. Som den ligger nu, kan jeg næsten ikke se, at danskerne får råd til at købe den her koralbog. Kirkerne får, men de andre gør ikke.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår det sådan, at der simpelt hen er sket det, at man i ministeriet har begået den fejl, at man ikke har taget stilling til spørgsmålet om delaktindsigt, men bare afvist aktindsigt.

Nu siger ministeren, at det vil man så undersøge og få ordnet. Hvis det er korrekt forstået, så er det jo det. Man kan jo naturligvis begå en fejl, men i så fald bør det jo også beklages.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg kan henholde mig til det, jeg svarede tidligere. Nu har vi skrevet til de to forlag, og vi for-

venter selvfølgelig at få et svar hurtigst muligt. Det er forlagene helt klar over. Når det svar foreligger, tager vi stilling til det videre forløb i forbindelse med aktindsigten.

Men grundholdningen er, som tidligere sagt, at der selvfølgelig skal være så stor åbenhed i den offentlige forvaltning som overhovedet muligt, og det vil jeg sikre at vi lever op til i denne sag.

Karen J. Klint (S):

Kan vi få ministeren til at konkretisere lidt nærmere, hvad hurtigst muligt er? Er det 1, 2, 3, 4, 5 uger? Er der en eller anden skabelon, der kan illustrere det?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige det, som det er, at ministeren altså har misforstået reglerne om aktindsigt. Det er ikke sådan, at man kan afvise aktindsigt eller delaktindsigt med henvisning til, at man vil forhandle med bestemte, private parter og så efterfølgende se, om de vil acceptere aktindsigten.

Det er ministeriets ansvar at sørge for, at der er så vidtgående aktindsigt som muligt så hurtigt som muligt, herunder hvis der ikke kan gives fuld aktindsigt, så så hurtigt som muligt delaktindsigt. Det kan ikke afvente, at ministeren forhandler med private parter om afgørelsen i sådan en sag.

Der er i det hele taget ikke noget forlag, der skal bestemme, om der er aktindsigt, det er ministeren, der træffer den afgørelse under ansvar over for Folketinget.

Jeg synes, der er noget i ministerens svar, der tyder på, at ministeren slet ikke er vant til at behandle den her slags sager og derfor måske er kommet til at behandle den her sag forkert. Det gives der tilgivelse for, men kun hvis man erkender det.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg mener, jeg har gjort rede for mine holdninger til aktindsigt, og jeg har også oplyst, hvilke tiltag der bliver gjort vedrørende aktindsigt i denne sag. Så jeg mener, vi gør det, der ifølge offentlighedsloven er nødvendigt i denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.